

ה', ונכללות רוחות ברוחות בדרכו של אהבה, ופורחות מכאן האותיות הלוואו אורה רוח שעה, ומתחוטות בו כראוי. בין שהולכת ועולה אותה אהבה שלמה, כלולה בכל אותן ארבע רוחות, פוגשת בממגה אחד עליון גדול שמנה על אלף ותשע מאות ותשעים רקיעים, והוא ממנה על השפע של שלשה עשר נהרות אפרסמן זך ששפוע מסוד של הטל העליון, והואו השפע נקרה מים ובאים. בין שפוגש לאוות גודל המהנות עומד אצלו, ולא יכול לעקב אותו, ועובר בהם עד שנכנס להיכל אהבה.

ועל זה אמר שלמה בסיוום שבחו, מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה. מים רבים - אלו מים אהבה. מים רבים - אלו מים עליון ששפועים תוך (מחוץ) הטל העליון. נהרות לא ישפטו אלא ישפטו - אלה הם נהרות אפרסמן זך, שהם שלשה עשר. אותו ממנה הוא מלך שליח מלפני ה', וזהו גודל מהנות שקיים מתרים לרבותו, סוד של אכתריאל, מעטר העטרות לרבותו בשם מגוף מחקק, יהוה ייה צבאות. בין שנכנס להיכל (שהולך ועולה אחוריו אהבה, מתעוררת אהבה של נשיקות עליונות, שכותוב בראשית ט) וישק יעקב לרחל, ליהות נשיקות של אהבה עליונה נראה. ואותן נשיקות ראשית ההתעוררות של כל אהבה, והתקבויות וקשר של מעלה. ומשום לכך ראשית התשבחת של

שירה זו הוא ישקני. מי ישקני? אותו הנפטר תוך הפטר העליון. ואם אמר שנסתר כל הנסתורים בו תלויות הנישקות ונושק למטה - בא וראה, נסתר כל הנסתורים אין מי שטיפר אותו, והוא גלה מפניו או רחק ונסתר שלא הרגלה, רק בשבייל אחד דקיק שהחפתט מתוכו, והוא או רשם אויד לכל, וזה

דרחימיו, ופרחין אלין אתוון מניהו, בההוא רוחא דסליך, ומטענן ביה בדקא יאות. בין דזיל וסליך ההוא אהבה שלימה, כלילא בכל איינו ארבע רוחין, פגע בחד ממנה עלאה רברבא, די ממנה על אלף ותשע מאה ותשעים רקייעין, ואיהו ממנה על גידו דתלייסר נהרי אפרסמן דכיא, דגנדא מרזא דטלא דלעילא. וההוא נגידו אתקרי מים רבים. בין דפגע לגבי ההוא רב משרין קאים לגבייה, ולא יכול לאעבאליה, ואעבע בהו עד דאייל לגבי היכל אהב"ה.

על דא אמר שלמה, בסיום شبחייה, (שיר השירים ט' מים רבים לא יכולו לכבות את אהבה.

ט' מים רבים : אלין מים עלאין דגנדיין גו (ס"א טנו) טלא עלאה. ונחרות לא ישפטו : אלין איינון נהרי אפרסמן דכיא, דאיןון תליסר. ההוא ממנה אייה מלאכא דשליח מן קדם זי', ודא אייה רב משרין דקשירفترין למאריה, רזא אכתראי"ל, מעטר עטרין למאריה, בשמא גליפא מחקקא, יהוה ייה צבאות.

בין דאייל לגבי היכל (נא דזיל וסליך ההוא) אהבה, אתער רחימי דנשיקין עלאין, דכתיב, (בראשית ט) וישק יעקב לרחל, למשוי נשיקין דרחימיו עלאה בדקא יאות, ואיינון נשיקין שירותה דאתערו הכל רחימי, ואותדקיתא ורקשורה דלעילא. ובגין כך שירותא דתושבחתא דשirkתא דא אייה ישקני.

מאן ישאגני. ההוא דסתיים גו סתימי עלאה. ואי תימא, סתימא הכל סתימין ביה תלין נשיקין ונשיק לתהא. תא חזי, סתימא הכל סתימין, לית מאן דידע ליה, ואיהו גלי ונושק למטה - בא וראה, נסתר כל הנסתורים אין מי שטיפר את הנסתורים מתוכו, רק בשבייל אחד דקיק שהחפתט מתוכו, והוא או רשם אויד לכל, וזה